

затъ вънъ отъ него. Но когато пожелае, човѣкъ може да извади нѣщо отъ този складъ, отъ подсъзнанието си, както вади вода отъ кладенецъ: спуща кофата въ кладенеца, нагребва вода и я изважда навънъ. Въ подсъзнанието се криятъ известни добродетели, но въ подсъзнанието се криятъ и много погрѣшки отъ миналото. Когато човѣкъ не очаква, тогава ще излѣзе нѣкоя добродетель или нѣкоя погрѣшка отъ подсъзнанието, и той се чуди, кжде сж се крили тѣзи нѣща въ него. Нѣкой пжтъ влизате въ килера на кжщата си, дето държите стари, отъ години изостанали дрехи, вече старомодни, и се чудите, кжде сте ги крили до това време. Кжде сте ги крили? Въ подсъзнанието си. Тѣй щото, ако сравните подсъзнанието и свръхсъзнанието, ще видите, че тѣ представятъ две противоположни нѣща. Подсъзнанието складира въ себе си старото, а свръхсъзнанието — новото. Въ живота на свръхсъзнанието човѣкъ ще вземе вълната отъ гърба на овцата, ще я изпреде, ще я изтъче и ще си ушие отъ нея нова, чиста дреха. Въ подсъзнанието се складира старите идеи, а свръхсъзнанието възприема и прилага новитѣ идеи. Обаче, и подсъзнанието, и свръхсъзнанието сж елементи, полюси на живота.

Христосъ казва: „Азъ съмъ пжтътъ, истината и животътъ“. Това сж три елемента на едно и сжщо начало. Кой отъ тритѣ елемента е най-важенъ? Нѣкой ще каже, че животътъ